

И тъй, Христосъ казва: Учете ги да пазятъ това, що съмъ ви казалъ“. Кой Христосъ? Азъ не ви говоря за онзи Христосъ, Когото евреитѣ разпнаха прѣди 2000 години. Този Христосъ бѣше много слабъ човѣкъ. Азъ ви говоря за единъ Христосъ, Който никога не е билъ разпъванъ въ свѣта. Той прѣдставлява великото въ свѣта. Него могатъ да наричатъ Христосъ, но Той има друго име, свещено име има Той, което вие трѣбва да знаете. Казвате: вие не говорите за Христа. Не, слабъ човѣкъ бѣше този Христосъ, Когото евреитѣ разпнаха. Апостолъ Павелъ гонѣше този, именно, разпнатия Христосъ и си казваше: „Азъ зная този Христосъ“. Не, той видѣ, какво нѣщо бѣше Христосъ, видѣ Го като свѣтлина, и падна отъ коня си съ лицето къмъ земята. Видѣ той тази свѣтлина! Свѣтлината не може да се разпъне, свѣтлината не може да се изгаси. Хората, обаче, и тази свѣтлина използаватъ, използватъ я за зло. Ще кажете: какъ? Ами онзи човѣкъ, който гони неприятеля си, не използва ли свѣтлината, за да го намѣри нѣкъждѣ по пжтя и да го убие? Какъ употребяваме ние свѣтлината, която Богъ ни е далъ? Използуваме ли я като разумни човѣци? Срещнешъ своя неприятель въ гората, теглишъ му куршумъ и го убиешъ. Казватъ: тъй е писалъ Господъ. Не, не говорете така! Така не говори онзи Христосъ, който е билъ разпъванъ, а говори онзи Христосъ, който никога не е билъ разпъванъ.